

Bilag til Bet. o. Lovf. om Ændr. i L. om Rettens Pleje. (Dommerantal m. v.).

der forklares i lukket *Retsmøde*, ikke hvad der forklares over for Politiet, 3) Tilfælde, hvor Hensynet til fremmede Magter gør det ønskeligt. Af disse Punkter tillægger jeg det første størst Vægt. Vil man opretholde Forslaget om, at Tavshedspligten ogsaa skal kunne gælde for Politiforhørs Vedkommende, burde dette i hvert Fald betinges af, at en højere Politimyndighed anordner Tavshedspligt, jfr. det just offentliggjorte svenske Procesforslag 23. Kapitel, § 10.

4. Ad Forslag til Rpl. § 758, 2det Stykke.

Dette Forslag kan jeg tiltræde.

5. Ad Forslag til Rpl. § 760.

Allerede efter den gældende Lov kan Ransagning foretages uden Tilstedeværelse af Boligens Indehaver, nemlig naar denne er fraværende i det Øjeblik, da Ransagningen skal iværksættes. Der er endvidere Hjemmel for at foretage Ransagningen øjeblikkelig uden forudgaaende Indhentelse af Retskendelse, hvis Øjemedet ellers vilde forspildes, jfr. § 758, der jo nu tilmed foreslaas udvidet til at gælde ogsaa for Politisager, der kan medføre Hæftestraf. Men hermed maa Retsfølgningens Interesser siges at være tilstrækkelig varetaget i Sammenstød med Borgernes Krav paa Beskyttelse af deres Bolig. En Regel, hvorefter den *tilstedeværende* Indehaver af Boligen udelukkes fra at overvære Ransagningen, er ikke tilstrækkelig motiveret og forekommer uhensigtsmæssig ogsaa set fra Politiets Side, idet den er egnet til at mistænkeliggøre Politiets Arbejde. Den i Bemærkningerne til Lovforslaget foretagne Sidestilling af den foreslaaede Regel med den gældende Regel i Retsplejelovens § 752, hvorefter Retten kan undlade at tilkalde Sigtede til Rettens Gennemsyn af beslaglagte Papirer, er uholdbar. I det i § 752 omtalte Tilfælde er der Tale om en Handling, der foretages ikke af Politiet, men af Retten, og der er her Spørgsmaal om positivt at tilkalde Sigtede til Retten, medens der efter den foreslaaede Regel skal kunne ske en Udelukkelse af Sigtede, der er til Stede i sin egen Bolig, fra at overvære Politiets Undersøgelse af hans Gemmer m. v.

Hvis den foreslaaede Regel ikke helt forkastes, synes i hvert Fald den af Retsplejeudvalget fastholdte Begrænsning at burde opretholdes, saaledes at den omspurgte Adgang til Ransagning betinges af Rettens forudgaaende Tilladelse.

6. Ad Forslag til Rpl. § 1017 a.

Det mest betænkelige i det fremsatte Forslag er efter min Opfattelse § 1017 a, 2det Stykke. Bestemmelsen, der jo er enstemmigt fraraadet af Retsplejeudvalget, kan ikke betragtes som sagligt paakrævet af Hensyn til Politiumundersøgelsernes Tarv, og den rummer omvendt alvorlig Fare for de Goder, der ligger i Offentlighedsprincippet. De Begrænsninger, Bestemmelsen opstiller („undtagelsesvis“, „alvorlige Forbrydelser“, „særlig Grund til at antage . . .“), er alle for generelle til, at man tør tillægge dem afgørende Betydning. Og bortset fra disse lidet betryggende Begrænsninger er Forbudsbestemmelsen af overordentlig Vidde: Ved en, saa vidt ses upaaankelig, Underretskendelse kan al offentlig Omtale af en verserende Straffesag, herunder en politisk Sag, forbydes hele Landet over. Ethvert Referat, enhver Meddelelse, f. Eks. om Anholdelse eller Fængsling eller Løsladelse, enhver Kommentar rammes af Forbudet. Og dette vedvarer, hvis der er flere implicerede i Sagen, endog ud over det Tidspunkt, da der er rejst Tiltale mod, ja endog afsagt Dom over enkelte af disse, saa længe der endnu er nogen, mod hvem Undersøgelsen ikke er afsluttet, jfr. Paragraffens 3die Stykke.

Selv om man gennem en Omredigering af Bestemmelsen begrænsede dens Rækkevidde, maatte den dog i det hele anses for upaaakrævet efter de meget vidtgaaende Regler, der nu — efter Revisionen af Retsplejeloven i 1936 — indeholdes i den allerede gældende § 1017. Der er her hjemlet Strafansvar ikke blot for urigtige Meddelelser og for uforsvarlig Paavirkning af Retterne, men ogsaa for den, der „i Tale eller Skrift, beregnet paa at virke i en videre Kreds, forsætlig eller ved grov Uagtsomhed . . . lægger Hindringer i Vejen for Sagens Oplysning“, selv om dette ikke sker ved urigtige Meddelelser. Disse Regler i Forbindelse med de gældende Regler om Dørlukning og Referatforbud maa anses for tilstrækkelige til at varetage Kriminalprocessens Oplysningshensyn.

Stephan Hurwitz.